

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. II. Ex quibus signis cognosci possit, quod confirmatio alicujus dispositionis vel actûs facta sit in forma communi vel speciali?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

& non perfectum quoad substantiam suam, qualis est confirmatio electi ad praelaturam v. g. quæ si valida sit electio, valida etiam ipsa erit, & electio tribuat jus perfectum; nulla tamen erit, si nulla sit electio. Secundò fieri potest confirmatio, non tanquam per se ad substantiam actus necessaria, sed ut ei majus robur, firmitas & auctoritas tribuatur, quæ fieri debet per legitimum superiorem (quæ enim à paribus in jurisdictione fiunt, non tam confirmationes, quàm approbationes dici debent, cum par in parem non habeat imperium, & quæ ex voluntate talis superioris actum de se invalidum, validum faciunt, innovationes rectius dicuntur, quàm confirmationes) & duplex esse dicitur. Prima dicitur simplex confirmatio, & in forma communi ordinaria facta, quando scilicet Princeps v. g. non plenè sed confusè tantùm de negotio instructus, actum v. g. ab inferiore gestum confirmat in eo statu, in quo ante fuit: altera fit cum perfecta talis negotij & omnium circumstantiarum cognitione, quam sapius etiam indicat Clausula *Ex certa scientia*. Differunt autem inter se hæc duæ confirmationum species, quòd illa, quæ fit in forma communi, nullum novum jus tribuat aut valorem actui cui accedit, sed relinquit invalidum, si invalidus per se est: altera verò species, quæ fit in forma speciali & cum plena causæ cognitione, novum jus tribuit actui, & hunc, si invalidus ex se est, defectum supplendo, validum facit, si tamen à confirmante defectus ille suppleri possit. Uti habetur in *c. 1. de transact. junct. Gloss. fin.*

§. II.

Ex quibus signis cognosci possit, quæ confirmatio alicujus dispositionis vel actus facta sit in forma communi vel speciali?

OMnis confirmatio censetur facta in forma communi & ordinaria, nisi aliquod signum apponatur, ex quo constet eam in forma speciali factam, & specialia non præsumantur sed exprimentur. Sunt autem signa, quæ præbent in forma speciali factam confirmationem, varia.

Primò, si in rescripto confirmato totus tenor dispositionis vel actus, qui confirmatur, specificè inseritur; in tali enim casu constat ex certa scientia expressum fuisse Principem v. g. & sufficienter rei, quam confirmat, notitiam habuisse ac voluisse omnem defectum, & fortasse in dispositione illa repetiti defectum supplere, prout colligitur etiam ex *c. venerabilis s. h. 2.*

Secundò quando expressè adjecta clausula *Ex certa scientia* (rectè etiam talis casu, licet tenor dispositionis in rescripto confirmationis expressus non sit) ponitur sufficiens rei notitia per se Principem v. g. fuisse) vel alia æquipollens *ex plenitudine potestatis v. g. aut non obstante quacunque lege aut consuetudine contrarium &c.* aut ex alijs verbis certæ confirmatoris talis certa scientia intelligatur, quibus in casibus censetur Princeps defectum, si quem fortasse præmissa dispositio, supplere; nisi defectus ille non esset juris positivi, qui à confirmante suppleri potest; aut sit ex illis aliquis

quem Princeps non solet supplere, aut supplere non potest sine præjudicio alterius, quo in casu præjudicii etiam mentio fieri deberet, non obstare scilicet hoc, si validum actum reddere deberet confirmatio.

§. III.

Quando Confirmatio sit utilis seu valida, vel inutilis sive invalida?

Confirmatio super religiosa, de qua lis jam est mota in judicio non impedit iudicem inferiorem, quod minus causam cognoscere & decidere possit, si in rescripto confirmatorio nulla lis motæ facta est mentio: impeditur tamen iudex à cognitione & decisione causæ talis, si in rescripto confirmatorio lis motæ facta est mentio; sicuti impeditur etiam si prius ante litem motam, dum pacifice rem possidebat, confirmationem impetravit, quamvis nulla lis, quæ tum nondum erat, facta sit mentio, cum in his casibus rescriptum confirmatorium (cæteris paribus) validum & utile sit, non autem in primo casu, ubi rescriptum nullam de lite jam mota mentionem faciens subreptitium esse ex dictis jam patet, & consequenter invalidum etiam & inutile.

Non possunt quidem contra confirmationes, quæ à sede Apostolica ex certa scientia emanarunt, judicare & cognoscere Iudices inferiores, nisi speciale mandatum à Papa accipiant, aut manifestum sit, quod tales literæ confirmatorie sint subreptitiae; possunt tamen contra confirmationes in forma communi factas, de re in iudicium adducta saltém per accidens cognoscere & judicare, cum per tales confirmationes

non fiat nova concessio sed fundentur in valore rei confirmatæ: unde si rem confirmatam taliter validam non esse censeat Iudex, judicat etiam confirmationem illam invalidam & inutilem esse, quia accessorium sequitur naturam principalis juxta *reg. 42. in 6.* Nihil valent & inutiles sunt literæ, quæ latam sententiam confirmant, si post interpositam à parte contraria appellationem impetratæ sunt ab appellato, nullâ factâ mentione appellationis post sententiam interpositæ: valent tamen & utiles sunt, donec de iniuritate sententiæ plenius fuerit cognitum, si impetratæ sint post appellationem quidem à parte contraria interpositam, ita tamen ut hujus appellationis mentionem fecerint, quamvis in posteribus fortasse literis ab appellante impetratis clausula generalis: *non obstantibus prioribus literis si veritati aut iustitia præjudicent:* adjecta fuerit, nisi in posterioribus his literis specialis mentio fiat de literis confirmatoriis prius impetratis; quo in casu priores confirmatorie omnino non valent *c. Bona 3. h. t.* tum quod literæ confirmatorie in primo casu impetratæ sint subreptitiae, cum nullam de appellatione interposita mentionem faciant; tum quod per clausulam tantum generalem non revocentur priores literæ in forma communi concessæ, & confirmantes sententiam, *Sicuti iustè lata fuit.*

Confirmationem, quam pro sua persona obtinet à Papa Religiosus pro Prioratu vel alia temporali administratione, confirmanda est, est irrita & nulla, si religiosum se tacuit *c. ad nostram 5. E. o. porreclta 6. h. t.* ne pretendere possint contra